

DEBRECENI PROTESTÁNS LAP

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI HETI KÖZLÖNY.

Szerkesztik: **Dr. KUN BÉLA** és **Dr. RÉVÉSZ IMRE.** Főmunkatárs: **Dr. SZÁSZ IMRE.**

Megjelenik minden szombaton.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
DEBRECEN, KOLLÉGIUM.

Előfizetési ár félévre hét pengő.

„Fanaticí spírítus“.

Igy nevezték reformátoraink és az ő szellemüktől még el nem távolodott következő néhány emberöltő az anabaptistákat és általában a XVI—XVII. század zellemi és társadalmi forrongásainak mind a képviselőit, akiknél azt látták, hogy egyetlen uralkodó eszméjük rögeszmévé szűkül, és annak megvalósítására törekedve, kioltják az Igének és az észnek a világosságát s kizárólag csak a szenvedély szavának engedelmessé válnak.

Maga a fanatizmus szó az őslatin *fanum* szótól ered, ami szent helyet, szentélyt, kisebb templomot jelent. Fanaticusoknak már a klasztrikus latinságban azokat hívják, akik valamely szent helyen az istenség képzelt közellétől révületos (ekstatikus) állapotba estek. Ezt a nevet vitték át azután a vallásos őrzőnek mindenféle fajtájára. A fanatizmus tehát eredeti és helyes értelmében szerint abnormis lelkiállapotot jelent és sajátságos tudatszűküléssel jár. A fanatikus ember lelki szerkezetében csak egyetlen eszme számára van hely s maga ez az eszme is, bármily nagyerejű, de nagyon kis térfogatú. Ami ebből az eszméből világosságban, átfogó képességben és meggyőző erőben hiányzik, azt a fanatikus ember mind szenvedéllyel, mind letipró megvalósító energiával akarja pótolni. Innen van a fanatizmus sajátságos ereje meglepően nagy dolgok gyors véghezvitelére, de innen van képtelensége is arra, hogy vívmányait maradandóan megőrizze s az egész emberélet fölött uralkodó nagy rendszerré építse ki.

Kétségtelen, hogy a fanatizmus különösen a vallásos életnek állandó kísérő jelensége. Még ott is, ahol nem vallásos irányban működik — így a társadalmi és a politikai élet terén — megőríz valamit a vallásosság megragadott, inspirált, természetfölötti, mystikus jelleméből. De az is kétségtelen, hogy ott, ahol a fanatizmus uralomra jut, a vallásból hovatovább kivésznek a megvilágosító, építő és összefogó vonások s hovatovább csak az elsötétülés, a rombolás és az ékverő szektaképződés kóros jelenségei maradnak meg.

Mindebből az is világos már, hogy a tiszta bibliai és evangéliumi keresztyénség lényege szerint egyáltalán nem fanatizmus. Az élő Istennek Krisztusban adott kijelentése és az arról való hű és engedelmes bizonyoságtétel nem rögeszme, amely az emberi lelket sötétté, szűkké és gyűlölködővé tenné. A Krisztus követése a kereszt királyi útján nem mindent legázoló őrző, hanem mindeneknek szolgáló önmegtartóztatás és önfeláldozás. És az Isten dicsőségéért, Krisztus királyságáért való küzdelem az emberi látókört nem zsugorítja össze, hanem a lehető legszélesebbre kitágítja. Luther és Kálvin, épp úgy, mint Pál apostol, nem szektaalapító, hanem világhódító útra indultak el. Tanításaikkal és munkájukkal átfogták az emberi élet és művelődés egész területét, ameddig csak egyáltalán elért hatalmas szellemüknek, Szentlélektől megvilágított eszüknek emberi pillantása. Ahol az ő nyomakon járnak akaró kicsiny és méltatlan epigonok fanatizmust csináltak az Evangélium keresztyénségéből, ott egyformán feladták a keresztyénségnek világuralmi igényeit és kijelentési jellegét.

Az ugyan teljesen igaz, hogy az egyház történetében meg-megismétlődött szomorú elvilágiasodás, ellekleltelenedés, az isteni céltól való hűtlen és lelkiismeretlen eltávolodás, egyszóval „az első szeretet“ elhagyása időnként szükséges visszahatásul hívta létre a fanatizmust az oly lelkekben, akik ezek miatt az állapotok miatt el voltak keseredve s az Isten háza iránti buzgó szerelemből törekedtek a megváltoztatásukra. De az is igaz viszont, hogy a fanatizmus, bármily tiszteletreméltó, sőt félelmesen fönséges jelenségeket termelt is ki olykor, egymagában sohasem volt képes az egyház megújítását előidézni. A középkor fanatikus reformszektái, az albigensektől a táborita huszitákig, a legdicsőbb mártírúrmakkal sem voltak képesek egyttvéve azt elérni, amit elért Isten kegyelme által egy pár évtized alatt a reformáció néhány úttörő és alapvető hőse, akik a fanatizmustól mind messze állottak, sőt akik a fanatizmust, amint fentebb láttuk, a legélesebben elítélték. A protestantizmus későbbi történetében is sohasem a

mindig szekta felé hajló fanatikusoktól, hanem az isteni akaratnak engedelmes, önmagukat átadott, de se nem sötét, se nem szűk életekből indultak ki a nagy megújhdások. Sem Cromwell, sem Wesley, sem Spener, sem Francke nem voltak fanatikusok, noha mindegyiknek elég sok fanatikus volt a környezetében és az epigonjai között. Még magának a római egyháznak Trident-utáni s azóta többször megismétlődött belső és külső megújhdásai is legalább annyit köszönhetnek az ott is fel-feltörő evangéliumi szellemnek (pl. a jansenizmusnak), mint amennyit a jezsuita fanatizmusnak, amely utóbbit magát is csak cum grano salis lehet egyébként emlegetni, mert a jezsuiták sem annyira a maguk fanatizmusával hódítottak és hódítanak (jó volna tisztában lennünk azzal, hogy náluk egyéb is van, nemcsak fanatizmus), mint inkább a *mások* fanatizmusának kitűnő felhasználásával.

Miért mondom én el itt most mindezeket?

Csak azért, mert már meglehetősen régóta figyelem, hogy amikor magyar református egyházunk bajainak orvoslásáról, nagy terveinkről, célkitűzéseinkről és különösen egy új és jobb református nemzedéknek a szükségességéről és az áhításáról van szó, egyre sűrűbben felhangzik a kíváncsosság: nekünk *fanatikus* hívőkre, *fanatikus* lelkészekre, *fanatikus* kálvinistákra van szükségünk, mert csak így vívhatjuk harcainkat a diadal reményében stb. Hallani és olvasni lehet ezt a fajta megnyilatkozást elég felelős helyekről is — néha bizony még teológiai képzettséggel, vagy legalább képesítéssel bíró egyének részéről is.

Az illetők, akik ilyeneket mondanak, bizonyára jót gondolnak és jót akarnak. Azonban még sem tudják, mit beszélnek. Aki a fenti gondolatmenetnek igazat ad, az velem együtt éppen ellenkezőleg azt fogja mondani: *a fanatizmustól éppúgy mentsen Isten bennünket, mint a sem hév, sem hideg közönytől.* A református egyháznak, az Ige, a Kegyelem, az Isten dicsősége egyházának, semmi szüksége sincsen fanatikusokra, akik emberi rögeszmék és emberi szenvedélyek nagyon is emberi erejével akarnának számára kiverkedni jobb jövőt. Az ilyenek csak menjenek a szektába, ott a helyük. A református egyháznak az Isten kijelentett akarata iránt csöndesen, alázatosan, de föltétlenül, tettel és szenvedéssel egyaránt engedelmes hívő lelkekre van szüksége, akik választottságuk hálás tudatában nem egyetlenegy rögeszmére, hanem a Krisztus mindent átfogó királyságára teszik föl az életüket — nem a letiprás, hanem az építés módszerével, nem az erőszak, hanem a szellem fegyvereivel, nem a rajongás sötét tudatszűkülésével, hanem a Szentlélektől megvilágított ész, a prófétai és apostoli látókör egész egyetemességével.

Mindenekelőtt pedig mentsen Isten a „fanatikus kálvinista”-tól, mert ez az elnevezés és az a zürzavaros fogalom, ami alatta lappang,

nem is egyszeres, hanem kétszeres eltávolodást jelent Kálvintól, az egész reformációtól és az egész Bibliától.

Református egyházunknak, mai képtelenül nehéz napjaiban, egyetlenegy, az Igére naponként hallgató s annak parancsait a Krisztus váltásának erejében naponként megvalósítani törekvő csöndes, névtelen tagja nagyobb hasznára lehet, mint ezer, a porondon izzadó és kiabáló „fanatikus kálvinista”. **R. I.**

KÖZÉLET

Budapest-egyházmegye.

A nagyjelentőségű új alakulatról az egyetemes magyar református egyház szempontjából foglalkoztunk lapunk előző számában.

Kedvünk volna azonban ugyancsak általános szempontból az alakuló közgyűlés eseményeiről is részletesen szólni. Sajnos, lapunk szűkre szabott terjedelme nem engedi meg ezt. Mégis rá kell mutatni arra, hogy ez alakulás nagy jelentőségét mennyire felismerték a kívül állók is. A közgyűlésen megjelent a kormány és a főváros képviselője is, a vallás- és közoktatásügyi miniszter, a főpolgármester és a polgármester. Nem hiszem, hogy ekkora figyelemben valaha református egyházmegyét részesítettek volna. Hiszen bizonyára része van e nagy tiszteletadásban a közgyűlés főemberei iránti méltó tiszteletnek, de akkor is említésre méltó ez.

Nagyon érdemes volna részletesen ismertetni az esperes és egyházmegyei gondnok beszédét is. Az utóbbi megjelent a Lelkészegyesületben, az előbbi volt szíves hozzánk megküldeni az esperes úr. Ezek a beszédek világító lámpások annak a bizonyosságául, hogy a budapesti egyházmegye vezetése mind egyetemes, mind helyi viszonylatok szempontjából, mind általános, mind a jelenlegi időkhöz mért mértékkel a legszerencsésebben adatott a legjobb kezekbe.

*

A budapesti egyházmegye megalakulása alkalmából Lelkészegyesület című laptársunk igen figyelemreméltó cikket közöl, amelynek egyes tételei ugyan alighanem egészen egyéni nézetek, de nagyrésze bizonyára közhelyességgel találkozik.

Erről a cikkről azért emlékezünk meg külön, mert az, míg egyrészt Budapesten már a második-harmadik és negyedik egyházmegyét is kitervezi, a többi nagy egyházközségekre nézve megállapítja, hogy azoknak külön egyházmegyévé szervezkedése nem okvetlenül szükséges, mert ezeknek sem fejlődési lehetőségei nem akkorák, mint a fővárosi egyháznak, sem helyzetük különlegessége nincs meg.

Nem kívánunk vitatkozni, de azt sem szeretnők, hogy valaki ezt a véleményt, mint Deb-

recenből elhangzót, a Tiszántúl, vagy akárcsak Debrecen véleményének tekintse. Sokan vagyunk a Tiszántúl olyanok, akik az egyházrészek félrendsabályát megoldásnak nem találjuk, tehát az önálló egyházközsegekre szervezkedést s mint ezzel velejárot, a külön egyházmegyévé alakulást óhajtjuk, nem is egy, hanem több nagy egyházközségünkre nézve. Éppen ezért álltunk erősen a mellett a zsinati tárgyalások idején, hogy ne Budapestre alkottassék külön törvény, hanem olyan, amely minden nagy egyházközségben alkalmazható legyen.

Egyébként is, bár egészen természetes, hogy Budapesten a lakosság kvintésszenciája gyűl össze — felfelé is, lefelé is — és így Budapest olyan erővel rendelkezik, amelyekkel más egyházközsegek nem, de másrészt a tradíciók erejét sem lehet figyelmen kívül hagyni s nyilvánvaló, hogy Debrecen, Hódmezővásárhely vagy Mezőtúr régi református története olyan jelentőségű, ami Budapestnek sok értékötöbblétét egyenlítőti.

És ha nem egyenlítőti is, aminthogy egészen ki nem egyenlítőti, nincs arra szükség, hogy minden egyházmegyének egyenlő súlya legyen. Hiszen például a békésbánati egyházmegye sem éppen egyenlő súlyú — mondjuk — a drégelypalánkival.

Mi azt tartjuk, hogy a nagy egyházközsegeknek a maguk és a körülök fekvő egyházközsegek érdekében is a külön egyházmegyévé alakulásra kell törekedni s különösen Debrecennek hivatása elfoglalni a jó második helyét. **K. B.**

HÍRADÁS

Vallásos élet Földesen.

A földesi református egyház vezetősége az ős beálltával ismét megkezdte egyházépítő nagy munkáját, amelynek legfényesebb koronája az volt, amikor a gyülekezet belmissziói bizottsága karácsony szombatján szép ünnepség keretében a szegény és árva iskolásgyermeket felruházta.

A gyülekezet tevékeny és fáradságot nem ismerő lelkipásztora, Kiss Sándor, már hetekkel karácsony előtt megkezdte az árva- és szegény ruhátlan iskolásgyermek felruházására irányuló akcióját. Munkájában nagy segítségére voltak: Boldizsár Lajos ig. tanító és az ifjúsági és leányegyesület. 93 fiú és leánygyermek kapott cipőt, ruhát, nagy- és kiskabátot.

A helybeli ifjúsági és leányegyesület műsoros estjeinek jövedelméből 22 csecsemőnek juttatott két-két ruháskát. A belmissziói bizottsági tagok kalácsot osztottak szét a gyermekek között s bizonyára érezték mindannyian, hogy: „jobb adni, mint venni.”

Ilyen áldozatos cselekedetek fakadnak a híven végzett pásztori munka nyomán. A vallásos estéknek, az ifjúsági és leányegyesület mun-

kájának itt a látható eredménye. Minden csütörtök délután megtelik a kultúr-terem Isten után vágyakozó lelkekkel s a nivós és gazdag program szinte szemmel láthatóan erősíti a lelkek mélyén szunnyadó hitet. Ezeken a vallásos estéken, melyet a lelkész vezet: bibliaolvasás, imádság, bibliamagyarázat, szabadelőadás (leginkább egyháztörténeti), ifjúsági és leányegyesületi tagok szavalatai a fontosabb számok. Kiss Sándor lelkipásztort munkájában lelkiismeretesen támogatják: Szilágyi Imre s. lelkész és Nagy István tanító. Szép munka folyik az ifjúsági egyesületben is, hol megalakult a serdülők (12—15 év) és nagyok (16—24 év) csoportja. Vezetői: lelkész és s. lelkész. A leányegyesület munkáját a lelkész feleségével együtt irányítja. Az egyház veteményes kertjében pedig a vasárnapi iskolát s. lelkész és Papp Róza okleveles tanítónő nagy buzgósággal vezetik. Mindezekért Istené legyen a dicsőség!

A Berettyóújfalu Református Ifjúsági Egyesület előadása.

A református egyház kebelében működő ifjúsági egyesület folyó hó 10-én tartotta meg ezévi vallásos estéjét a levante-ház dísztermében. Az előadás iránt meglepően nagy érdeklődés nyilvánult meg. Megjelent azon az ifjúsági mozgalmak melegszívű barátja, dr. Fráter László alispán úr is.

Az előadást közének keretezte. Megnyitó beszédet dr. Hajdu Gyula lelkész mondott, mely után színre került Tildy Zoltán négyfelvonásos életképe: A hazatért fogoly. Egy Istent szerető család életén keresztül megláthatjuk, milyen jó az Isten. A darab meséjébe állandóan beleszővődik azonkívül a hazafiúi bánat, szerencsétlen, szép hazánk sorsa feletti aggodalom. A másik kis darab: V. Sipos Ida: „Im, zörgetek” című drámai jelenete volt. Azt az igazságot tárta elénk, hogy a zörgető Krisztus előtt még a leggősebb szívek is fel kell, hogy táruljanak.

Az összes szereplők a földmives nép fiai és leányai közül kerültek ki. Meglepő sok bájjal és kedvességgel adták elő a szerepüket, a közönség szívéhez mindnyájan megtalálták az utat. Nem lehet eléggé méltányolni az Isten és Haza szent eszméjének szolgálatára való vállalkozásukat. Minden elismerést megérdemelnek úgy ők, mint a betanítás nagy munkáját végzett Kulcsár Ferenc s. lelkész, aki különben a zárószavakat is mondotta...

Igazi örömet nyújtott ez az est mindazoknak, akik a magyar falut és annak népét szeretik. Kívánatos volna, ha az ifjúsági egyesület minél több hasonló előadást tartana.

Berettyóújfalu.

Dr. Kiss Barnabás.

Gondolj arra, hogy talán a saját gyermekeidet támogatod adományoddal.

HALOTTAINK

Kálmán Dezső nyugalmazott református lelkipásztor 83 éves korában Debrecenben elhunyt. Temetése január hó 10-én, délután 2 órakor volt a Kossuth uccai templomból. Részletesebb nekrológot a középszabolcsi egyházmegye esperesétől kérünk.

KÜLÖNFÉLEK

A Debreceni Protestáns Lap postatakarék-pénztári csekkszámlája 43,916.

A Debreceni Kálvinisták Templomegyesülete hitvédelmi szakosztályi ülésén január 8-án Horváth László segédlelkész tartott előadást. Az előadó 6 évet töltött Hollandiában és nagyon megkapóan beszélt a világválság okairól és a keresztyénség feladatairól.

A szegedi egyházközség gyülekezeti lapja közli Bakó László lelkipásztornak a múlt év december 20-án tartott egyházközségi közgyűlésen mondott beszámolóját. Ennek a beszámolóknak különös érdekességet ad az, hogy Bakó immár tíz év óta lelkipásztora a szegedi egyháznak. Valóban pásztora, mint a jelentés beszélő adatai szólnak.

Egy pár figyelemreméltó számot mi is fel- említnék. A jelentés összehasonlítja a nyolcezer lélekkel bíró egyházközségek adakozási eredményét. A templomi perselypénz volt egy év alatt Füzesgyarmaton 59, Szeghalmon 80, Gyomán 102, Vésztőn 112, Szegeden pedig 1514. Az ötszörakkora Hódmezővásárhelyen 589. Azonkívül templomépítésre három év alatt gyűlt ott helyben 25 ezer pengő. Az utolsó tíz év alatt az elvitt harangok és orgonásipok helyett újakat szereztek, a templomot, temetőt felkerítették, a templom világításáról, fűtéséről gondoskodtak, népiskolájukat teljesen kiépítették, Újszegeden misszióegyházat szerveztek és imaházat építettek.

Mindezek pedig megtörténhetek úgy, hogy személyi adót nem vetnek ki, az állami adó után kivetett adó pedig 12%-tól 25%-ig terjed, *nem számítva alapnak a jövedelmi és vagyonszámlát*. Mig az utóbbi adókat is egyházi adóalapul tevő Kecskeméten 20, Hódmezővásárhelyen és Gyulán 24, Debrecenben meg 25% az egyházi adó.

Ezeket a vagyoni vonatkozású adatokat annak a frappáns bizonyosságául ragadtuk ki a Bakó László nagyérdékű jelentéséből, hogy ime a kegyesség és lelki buzgóság ápolása a vagyoni viszonylatokban is megtermi a maga áldásos gyümölcsét.

Adjunk hálát Istennek, hogy egy olyan nagyjelentőségű és minden vonatkozásban kihelyezett végvarunkon, mint Szeged, a lelkipásztor olyan mintaszerűen a maga helyén áll.

K. B.

A tiszáninneri egyházkerület püspökévé a szavazatok túlnyomó többségével Farkas István miskolci lelkész, alsóborsodi esperest választották. Isten áldása legyen a választókon és választotton. Legyen az új püspök mindenben méltó utóda nagynevű elődeinek.

Hódmezővásárhelyen február 5—7. napjain presbiteri konferenciát tartanak, amelyen több ismertnevű lelkész s világi férfiú fog előadást tartani. Február 7-én este pedig vallásos-estélyt tartanak.

Debrecenben az új presbiterek eskütétele február 7-én lesz. Ugyanakkor tartják a péterfiai egyházrész úgynevezett ösgyűlését is. — A péterfiai egyházrészben egyébként nagyon buzgó munkálkodás indult meg s a kéthetenként tartott összejöveteleken érdekesnek ígérkező előadások vannak bejelentve.

Nyugalombavonuló igazgatótanító búcsúztatása. Sárrétudvariból jelentik, hogy a református egyházközség január hó 10-én, vasárnap délelőtt a templomban búcsúzott el Vida György igazgató-kántortanítótól, aki 36 éven keresztül állott az egyház szolgálatában. A volt tanítványok, szülők színültig megtöltötték a templomot. Nagy Ferenc lelkész méltatta a nyugalombavonuló érdemeit. Földessy Vilma a lelkész erre az alkalomra írt versét szavalta. Az egyházi énekkar, melynek a búcsúzó kántor volt 25 éven át vezetője, alkalmi éneket adott elő. A lélekemelő templomi ünnepély után az énekkar díszközgyűlést tartott. Este tiszteletére a Tanítótestület búcsúvacsorát rendezett és emléktárggyal kedveskedett igazgatójának.

A budafoki református egyházközség nemrég épített temploma tornyába december 20-án húzta fel az adakozásból vásárolt három új harangot. A harangavató ünnepélyen dr. Ravasz László nagyszabású beszédet mondott. Ugyanekkor ünnepelte az egyházközség megalakulásának harmincadik évfordulóját.

A megszállt dunáninneri egyházkerület közgyűlése Balogh Elemér püspök indítványára elhatározták, hogy a református iskolák ezután választandó tanítóit templomi ünnepély keretében iktatják be hivatalukba.

A bárándi diakonátus karácsony szombatján a leányegyesület segítségével 171 családban 413 (négy száztizenhárom) szegénynek 697 P 56 fillér értékű ételmiszert, kenyeret, ruhaféléket osztott ki. A leányegyesület maga 79 szegény iskolásgyermeket ruházott fel fehér ruhával és kabátkákkal.

Az esztári református egyházközség december 27-én lelkipásztorának meghívta Bede Gyula budapesti hitoktató-lelkészt. Isten áldása legyen az ifjú lelkipásztor munkáján.

Egyházzrajzi adatok a debreceni református egyházban az 1931. évben. Élve született: törvényes fi 724, törvényes nő 633, törvénytelen fi 152, törvénytelen nő 128, Halva született: törvényes fi 26, törvényes nő 34, törvénytelen fi 10, törvénytelen nő 20. A fi és nő születtek száma

összesen 1727. Házasságra lépett: tiszta református pár 388, vegyespár 124, összesen 512. Meghaltak: a finemből 690, a nőnemből 692, összesen 1382. Áttértek hozzánk más egyházból helybeli fi 7, beköltözött fi 26, helybeli nő 7, beköltözött nő 20, összesen 60. Kitértek tőlünk más egyházba: helybeli fi 9, beköltözött fi 14, helybeli nő 12, beköltözött nő 23, összesen 58. Szaporodás a finemben 232, a nőnemben 115, összes szaporodás 347. A polgári házasságot kötött 256 vegyes házaspár közül: egyezséget kötött javunkra 99, kárunkra 68. Nem kötött egyezséget 89. Lelkek száma 1931 december 31-én: finemben 34,982, nőnemben 36,753, összes lélekszám 71,735.

Műsoros előadás Apagyon. A vallásos estélyek műsorát hazafias és vallás-erkölsi tartalmú műsoros előadások egészítik ki az apagyi református egyház életében. Melyeknek célja a hazafias és erkölsi élet ápolásán kívül az anyagi erők fokozása is. Nehezen megy a hivatalosan kirótt egyházi adók lerovása, szórakozva szívesebben áldoz a nép a szent célra. Ilyen előkészítés után került a műkedvelői színpadra 3 darab egyfelvonásos színdarab, melyben a falu ifjai és leányai szerepeltek szép sikerrel és működtek közre az anyagiak gyűjtésében. *Belencséreassy József* ig. tanító, *Orbán Elek* s. lelkész támogaták és készítették elő a sikert és voltak hűséges támogatói *Birtha József* lelkésznek a vallás-erkölsi estélyek megvalósításában. Az előadás a szép erkölsi siker mellett 61 P tiszta hasznot hozott az egyháznak.

A „**Váradi Biblia**“ egy példányát dr. Sebess Lajos presbiter a nagyváradi egyháznak adományozta, az olasz-i paróchiális könyvtár részére. E biblia a Sebess-család régi családi bibliája volt. Most már két példány van a bibliából a nagyváradi egyház birtokában.

Szerkesztői üzenetek.

B. Zs. Bp. Erre a számra későn jött, de a jövő számban mindenesetre jön, mert ez az életbevágó kérdés megérdemli a teljes tisztázást. **B. I. Gáva.** Nagyon szépen köszönöm mind a jó kívánságokat, mind a jó cikket.

Hivatalos értesítés.

207—1932. szám.

Pályázat

a szatmári egyházmegyébe kebelezett *darnói* lelkipásztori állásra.

Javadalom:

1. 21 kat. hold föld, melynek mindennemű adóterhét az egyház pénztára viseli.
2. Hús mm. tiszta, rostált búza.
3. Hat öl kemény tűzifa.
4. Állami fizetéskiegészítés a mai kiutalás

szerint, családi- és korpótlékok nélkül 778.40 pengő.

A megválasztott, a szatmári egyházmegyei lelkészi gyámintézetnek kötelezett tagja lesz; továbbá elődje özvegyének 146.60 pengő beruházási költséget megtéríteni köteles.

Az állás 1932 június 1-én foglalandó el, azonban a megválasztott, az özvegygel a kegyévi javadalomra nézve kötendő megegyezés alapján, a választás jogerőre emelkedése után azonnal beköltözhet.

A pályázati kérvények folyó évi február 15-ig küldendőek be Sipos József espereshez, Turistvándi, Szatmár megye.

Debrecen, 1932 január 20.

Dr. Baltazár Dezső,
püspök.

14—1932. ad. gh.

Református Segélyegyleti segélyek utalványozása.

Az egyházkerületi tanács 1931. évi december hó 21-én tartott ülésének 2. számú határozatával a következő református segélyegyleti segélyek szavaztattak meg és utalványoztattak:

I. Alsószabolcsi egyházmegyéből: Polgár 100.— P, Nyirmártonfalva 100.— P. Együtt 200.— P. II. Békésbánati egyházmegyéből: Magyarsanád 100.— P, Szarvas 300.— P, Gádoros 100.— P. Együtt 500.— P. III. Debreceni egyházmegyéből: Martinka 150.— P, Felsőjózsa 100.— P. Együtt 250.— P. IV. Felsőszabolcsi egyházmegyéből: Anarcs 100.— P, Kopócsapáti 100.— P, Mezőladány 100.— P. Együtt 300.— P. V. Nagykárolyi egyházmegyéből: Papos 100.— P. VI. Nagyszalontai egyházmegyéből: Körösszakál 150.— P. VII. Szatmári egyházmegyéből: Czégénydányád 100.— P, Szamosújlak 100.— P, Szamosbecs 100.— P, Méhtelek 100.— P, Gyügye 100.— P, Géberjén 100.— P, Csaholc 100.— P. Együtt 700.— P.

Egyházkerületi gazdasági hivatal felkéri az érdekelt egyházközségek Nagytiszteletű lelkészi hivatalait, hogy a folyósított segélyösszegekről két példányban — de egyszeri érvénnyel kiállított, lelkész és gondnok aláírásával, valamint hivatalos pecséttel ellátott szabályszerű bélyegtelen nyugtáikat a segélyösszeg kifizethetése céljából küldjék be. — Debrecen, 1932 január hó 20-án. *Varga Pál* egyházkerületi számvevő, a gazdasági hivatal vezetője.

TARTALOM: R. I.: „Fanatici spiritus“. — Közélet: Budapest-egyházmegye. — Híradás: Vallásos élet Földesen. — Dr. Kiss László: A Berettyó-újfalui Református Ifjúsági Egyesület előadása. — Halottaink. — Különlélek. — Hivatalos értesítés: Pályázat — Református Segélyegyleti segélyek kiosztása.

Laptulajdonos: **Dr. KUN BÉLA.**

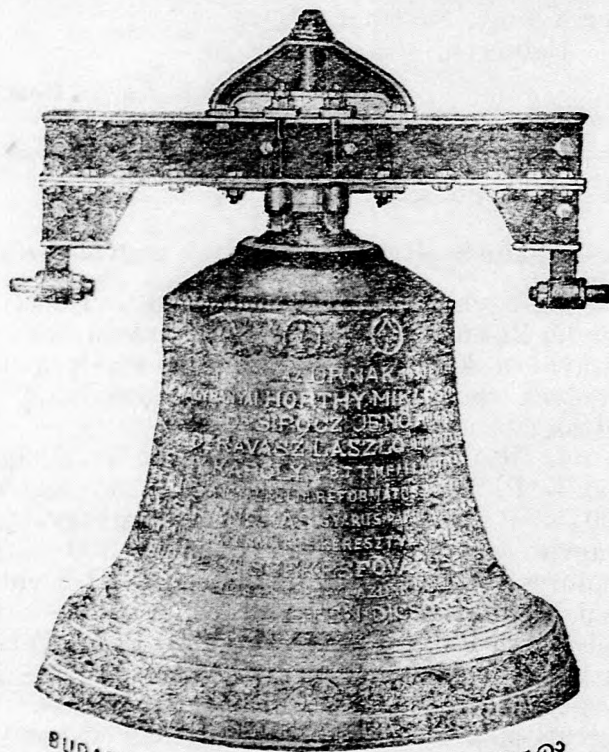
Magyarország aranykoszorús mestere

Szlezák László

harang- és ércöntőde, harangfelsze-
relés és haranglábgyár

BUDAPEST, VI., FRANGEPÁN-U. 77. SZ.

Telefon: Aut. 913-53. sz. Költségvetéssel díjmentesen szolgál.

BUDAPEST-ANGYALFÖLDI REF. TEMPLOM RÉSZÉRE
KÉSZÍTETT HARANG, MELYET DR. RAVASZ LÁSZLÓ PÜSPÖK ÚR
AVATÓTT FEL.

Előnyös fizetési feltételek. Számos egyházi elismerőlevél

Az 1900. évi párisi világkiállításon díszoklevéllel, 1921. és 1923. évi vasipari kiállításon aranyéremmel, az 1925. és 1926. évi kézműipari tárlaton kormánydíszoklevéllel, 1927. és 1928. évi budapesti, székesfehérvári, szentesi és szombathelyi kiállításokon nagy aranyéremmel kitüntetve. 1930. évi nemzetközi vásáron emléklappal kitüntetve.

A budapesti Bazilika 7945 kilogrammos új harangja gyáramban készült.

SESZTINA LAJOS

vasnagykereskedése
Debrecen.

Alapította 1819-ben Sesztina János.

Kitűnő fűtőképességű magyar „Perpetuum“-kályhák.
Magyar gyártmányú zománc-edények,
zsír-bödönök, disznóölő-kések, husvágó-gépek.
Telefon 6. és 15-48.

Debrecen sz. kir. város és a Tiszántúli református egyházkerület könyvnyomda-vállalata. 1932-302

Fali olvasótáblák, mozgatható betűk, szemléltető képek.

Ligárt M.: Fali olvasótáblák az ABC-hez, a
7 darab lap 3.—
a 7 darab vászonra felhúzva, akasztóval
ellátva 38.—

Vezérkönyvek.

Ligárt M.: Útmutató az Ábécéhez 3-20
Bodor D.: Tanácsadó az Ábécéhez 3-60
Ligárt M.: Beszéd- és értelemgyakorlatok
vezérkönyve, I—IV. o. 9-60
Ligárt M.: Magyar nyelvi vezérkönyv, II—VI. 10-40
Ligárt M.: Számítási vezérkönyv, I—VI. o. 10-40
Somorjai L.: Tornatanítási vezérkönyv, I—VI. 5-50
Szele M.: Vezérkönyv a vallástanításhoz . . 2-80

Népiskolai egységes vezérkönyvek.

Szerkesztik: Quint József és Körösi Henrik.

Moinár Oszkár: A tanítási módszer történeti
fejlődése. Quint József előszavával . . . 3.—
Fodor Ferenc: A magyar elemi népiskolai föld-
rajzi oktatás 4.—
Quint—Stelly—Stolmár: A természeti és gazda-
dasági ismeretek tanítása a III—IV. osztá-
lyban 6-40
Quint—Drozdy: A beszéd- és értelemgyakorla-
tok tanítása az I. osztályban 9-20
Háros—Körösi: A magyar fogalmazás vezér-
könyve 4-40
Quint—Drozdy: A beszéd- és értelemgyakorla-
tok tanítása a II. osztály számára . . 10.—
Berwaldszky—Tscheik: A rajzoktatás vezér-
könyve. Sajtó alá rendezte: Luttor Ignác 16.—
Berta—D. Paál: Új vezérkönyv a beszéd- és
értelemgyakorlatokhoz 4.—
Berta—D. Paál: Új vezérkönyv a helyesírás
és magyar nyelvtan tanításához . . . 3-60
Berta—D. Paál: Új vezérkönyv a természet-
rajz, gazdaságtan és háztartástan tanítá-
sához 2-80
Biró K. L.: Gyakorlati példatár a fogalmazás
tanításához, II., III., IV. és V—VI. oszt.
együtt, osztályonként, á 1-20
Vallástanítási és egyházi énektanítási tanterv
és utasítás, 1929. évi kiadás. (A református
Egyetemes Konvent kiadványa) 1-20
Straub—Vadász: A számolás és mérés tanítá-
sának vezérkönyve 4-80
Móczár M.: Vezérkönyv a természetrajz, gaz-
daságtan és háztartástan tanításához,
III—IV. oszt. számára 3.—

„MÉLIUSZ“

könyvkereskedés

Debrecen, Ferenc József út 26.